

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Catilliano. 490.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

nescius quantam hominum multitudinē descriptione sua in fugam coniecirit, qui nimirum patriam libertatem ligone atque aratro commutarunt. Quapropter tibi velim curæ sit, ne ille imperium rursus arripiat, atque omnes Cappadoces efficiat: quibus victus ratio non aliunde quàm ex seruitute atque agricultura constat.

Theodoro Scholastico 488.

Quisquis & stirpes serit, & agrum colit, spe meliore suos labores sustentat: fructuū videlicet expectatione laborum molestiā suffurante. Ad eundem modum in Christianæ fidei præceptis tibi tradendis à nobis elaboratum est. Fac igitur ipse, pullulantem agriculturam ostendas.

Rufino, pratorij præfecto. 489.

Ægyptios quidem ob crudelitatem ac morum immanitatem Lex ab imperio & præfectura arcet: Cappadoces autem, qui eos improbitate superant, non item. Quoniam igitur nos, Cappadocem præfectum nacti, nationis ad struēdas calumnias propensæ periculum frequens fecimus, vos autem imperatoris voluntatem, quibus in rebus vultis, habetis, hos quoque illis copulate: vt ne cuiquam alij regioni Cappadox præsit, quàm suæ. Cōsentaneum enim profectò est, eos patria acerbitate mutuò ab sese irrigari ac perfundi.

Catilliano. 490.

Particeps tu quoque, ò Sacrum caput, contumeliarum Cappadocis fuisti, cum in hac vrbe domicilium haberes, atque vana & horrenda impuri ac scelesti oris iuramenta cum mellito & frequenti, Adorate, cognouisti, obrectationes quibus & priuatim aduersus singulos, & publicè aduersus omnes vsus est, nefaria & sacrilega latrocinia, nouam descriptionem, quæstuosum aduersus Deum & pauperes studium, comparatas matrimoniis insidias, sepulchrorum effossiones, vincula in quæ

καταῖν, καὶ σμυνῖν ἠλλάξαντο. καὶ φρόντισον, μὴ λάβῃται πάλιν ἡγεμονίας, καὶ πάντα ἐργάσῃται κατὰ πάδας, οἷς ὁ βίος οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ δουλείας καὶ γεννητίας συνίσταται.

Θεοδώρω χολακτικῷ. ὑπὸ.

Ἄπας καὶ φυτεργὸς καὶ γενητός ἐλπίδι κρείττονι ἀνίσχεται τῆς πόων ὑφαρμακδύνης τοὺς κόπους τῆς τῆς κατὰ πῶν πρεσβυτίας. ἔπος ἡμεῖς κατηχουῦτες κειμήλια μὲν. δεῖξον αὐτὸς τίω γεωργίαν ἐλαφίσασαν.

Ρυφίνῳ ἐπαργῶ παρατωρίαν. ὑπὸ.

Αἰγυπτιῶς μὲν δι' ἀπηνείαν νόμος εἶργει ἀρχῆς. Κατὰ πάδας δὲ τῶς χεῖρας σκείνων οὐκ ἐπιέπειδὴ ποίνω ἡμεῖς μὲν ἀρροπι Κατὰ πάδα κηρησιάμοι, πολλὴν πῶραν τῶ ἀβιόβωλ ἐθῆς ἐχίκα μὲν. ἡμεῖς δὲ τίω βασιλέως γινώμην πρεσβῶ βούλεσθε ἔχετε, ἐνάσατε αἰγυπτιῶς καὶ τῆς, ἔσποτε καὶ ἄλλης ἀξίης χάρις Κατὰ πάδας, εἰ μὴ μόνως τῆς οἰκείας ὡς μίσησιν ἄλλῶν αὐτὸς τίω πατριῶν ποτίξασα πικρίαν.

Καππλιανῷ. ὑπὸ.

Εκονώνησας μὲν καὶ αὐτὸς, ὡς ἱερὰ κεφαλῆς τῶ Κατὰ πάδας λοιμῶ, ἠνίκησας ἄκως τίω πόλιν. καὶ οὐκ ἔλαθες τῶς ματαῖς καὶ φεικτῶς τοῦ ἀσθεάτης σῶματος ὄρκους, μετὰ τοῦ μελιχρῶ καὶ συχρῶ, πρεσβυτικῶ σε, τὰς πρεσβυτικῶν ἰδία καὶ πάντων κατὰ λαλίας, τὰς δυσπρόπους καὶ ἱεροσύλας ληστίας, τίω νέαν ἀπογραφὴν, τίω καὶ θεῶ καὶ πῶρων ὀπικέρδῃ ἀσέδην τὰς τῆς συνοικεσίων ὀπιβουλάς, τὰς τῆς μνημάτων διορυγίας, τὰ δεσμὰ οἷς

οἷς χαθείσθαι, πῶς ἀμοιβάσθαι εἰρηκῶς, ἀς ὅτι φρατόπεδον ἐλευθέρως ἄκησε πλὴν ἐκείσε βᾶσανόν τε καὶ γύμνωσιν, ἣν παρὰ θεῶν ὑπέμεινε παρὰ δόρυθωσιν. ἀλλ' ἐπειδὴ πάντων ἐκείνων ὀπιλαθόμενος, πάλιν ἄρξαι μίρεται, ὡς μαθηθάνομεν, μὴ ἐνδῶσθαι κωλύων, ὅση σοι δύναμις ἔσθι. σαυτῶ τε γὰρ καὶ πόλει καὶ αὐτῶ ἐκείνῳ χαλεπῆ, σαυτῶ πλὴν δόξαν, τῆ πόλει πλὴν ἰσχυρίαν, ἐκείνῳ τὸ μὴ πολλὰ ἀμαρτῆν, καὶ πλείονα πάλιν παθεῖν.

Εὐτονίῳ Διακόνῳ. υτᾶ.

Eutonio Diacono. 491.

coniectus est, ea item, quibus cum ad castra traheretur, astrictus est, cruciatum eū ac nuditatem quam illic diuinitus, ut ad meliorem mētem rediret, sustinuit. Quoniam autem harum omnium rerum oblivione captus, præfecturam rursus, ut ad nos allatum est, affectat, ne id quæso permittas: verum omnibus viribus prohibe. Sic enim, & tibi, & vrbī, & illi ipsi commodabis, tibi nimirum gloriam, vrbī quietem, illi ne multa peccet, ac pluribus rursus suppliciiis afficiatur.

πῶ λευκάμας. Η τῆς σαυίδος γραφῆ, ἣν Πιλάτος παρὰ τῆς κυριακῆς ἐπιηξε κεφαλῆς, πλὴν τῆ κυρίας ἐπλήρης φωνῆν, ἐπειδὴν ὑψώθῃ, λέγοντος, πάντας εἰλκυσῶ παρὰ ἐμαυτὸν. ἐδήλας τοίνυν ἡ ἐκείθεν ἀνάγνωσις, ἔχουσα ἰσχυρίας μόνις, ἀλλὰ καὶ πάσις Ἕλληνας καὶ βαρβάρους γεγενῆσθαι τὸ σωτήριον πάθος.

Tabellæ illius scriptura, quam Pilatus supra Dominicum caput fixit, hanc Domini vocem explebat, cum exaltatus fuero, omnia traham ad meipsum. Itaque lectio ea hoc indicabat, salutiferam passionem non pro Iudæa duntaxat, verum etiam pro omnibus tam Græcis, quàm barbaris nationibus extitisse.

Εὐσεβίῳ Ἐπισκόπῳ. υτῷ.

Eusebio Episcopo. 492.

ἀνήλικος. Ἰδιθαυμάσιε, ὡς ἡ κρίσις ἀνίλειος τῶ μὴ ποιήσαντι ἔλεος, οὐκ ἐκ τῆς ἀλλοτρίων μόνον δωρεῶν, ὧν αὐτὸς τῶ πτωχῶς ἐποστρεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς οἰκείων, ὧν ἐκυσίως τὴν μετὰ δόσιν ποιείσθαι χρῆσθεῖς.

Velim hoc scias, vir eximie, iudicium misericordiæ expers huic fore, qui misericordiam non fecerit, non ex alienis duntaxat muneribus ac beneficiis, quibus tu pauperes spoliast, verum etiam ex propriis, quæ tu vltro ac sponte cum aliis communicare teneris.

Κυρηνίῳ. υτῷγ.

Cyrenio. 493.

Τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός; τί νεανιεύεται φθορά; τί μέγα φρονεῖ καὶ ὑπεραίρεται σκιά; τί σε φυσᾷ ὄνειρος ἀρχῆς; πῶς ἔχῃ ὄρασις τῶ καταλύοντασ ἀρχῶν; πῶς ἔχῃ ἡλοῖς τῶ ἀφᾶντασ χειρῶν; ἀλλὰ βραχυτελή ἡγεμονίαν, ὡς ἀτελευτήτων νομίσεις ἔχουσαν, ἐφ' ἣ ὁ τῶ χρόνος σε κύκλος βραχυπέσθαι σφροδόμενος, παρὰ τέλος ὧν τὴν ἀρχὴν σε, καὶ τέλος ὅτι πθεῖς τῶ βραχυμῶσου.

Quid superbit terra & cinis? Quid insolenter se gerit labes & corruptela? Quid magnificè de se sentit ac se effert umbra? Quid te imperij ac præfecturæ infomniū inflat? Quin tu eos cernis qui turpiter ac fœdè diem vitæ extremum claudunt? Quin tu eorum æmulum te præbes, qui probè atque insigniter vixerunt? verum breuem principatum tanquam sempiternam potētiam arbitraris: ob quam temporis orbis conuersus te curabit, præfecturam tuam ad finem impellens, atque æstui tuo terminum imponens.